

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului ierarh Vasile cel Mare

Vin la tine, Ierusalime, cetatea Mea de fii. Vin, poporul Meu, că tu ești odihna Mea, și în tine Mă odihnesc de lucrările Mele, fiule nou-născut, născut din cer, de sus născut, din Mine, fiule, din cuvântul Meu, care vine de sus cu norii.

Când M-am născut trup din Fecioară, era și atunci Ierusalim, dar era zidit din pietre tari, piatră peste piatră, cetate de piatră, zidită de oameni, iar oamenii din cetatea Ierusalimului erau tot de piatră și n-au cunoscut pe Cel Drept, Care Se născuse între oameni, căci aveam Ierusalim din piatră. Dar acum am Ierusalim din fii, din pietre vii, iar Eu, Domnul, sunt piatra cea din capul unghiului, și pe ea scrie numele Meu: Cuvântul lui Dumnezeu, care se scrie ca să iasă din Ierusalim, din cetatea Mea de fii vii, și în care intru și din care ies cuvânt de viață veșnică peste noroade.

Vin la tine, Ierusalime, și intru mereu în tine, fiule, casa Mea de oaspeți în care intru și din care ies ca Mirele Care iese din iatacul Său, și voiesc să fie înțeleasă de mulțimi nenumărate taina Mea cu care Mă sălășluiesc în tine și cu care ies și grăiesc mulțimilor, Ierusalime, poporul Meu luat din români, că M-am făcut în România soare cu tine, și luminez și încălzesc pe tot omul care caută soare. Am făcut din tine soare, și în tine Mi-am făcut sălaș, și ies din tine și luminez și încălzesc, ies ca Mirele Care iese din iatacul Său, și voiesc să fac din tine soare care să strălucească de șapte ori mai mult decât soarele, și întru lumina Mea din tine să umble noroade multe, Ierusalime, locaș al luminii Mele din cer pe pământ. O, dar lumea nu te cunoaște cine ești. Nu știe omul lumii de azi că tu ești născut de sus, la cuvântul Meu care zice și se face și se naște om nou, de sus născut. Omul lumii se uită mirat la tine, pentru că Eu din mijlocul tău vădesc faptele rele ale lumii și grăiesc în Duhul Adevărului, pe Care lumea nu poate să-L primească, pentru că nu-L vede, nici nu-L cunoaște, dar tu, poporul Meu, Îl cunoști, că rămâne la tine și în tine va fi.

O, lumea nu Mă vede. Voi însă Mă vedeți, fiilor, pentru că Eu sunt în voi și sunt viu în voi, și voi sunteți vii precum Eu am făgăduit peste ai Mei. Ies cu voi în mijlocul mulțimilor și Mă vestesc cuvânt venit cu norii, și dacă Mă iubește cineva, va păzi cuvântul Meu, și Tatăl Meu îl va iubi, și vom veni la el și vom face locaș la el, precum la tine am făcut Ierusalim, fiule viu. Stăpânitorul acestei lumi nu are nimic în Mine, dar cine va păzi cuvântul Meu și Mă va iubi, va fi scos de sub stăpânitorul lumii și va fi strămutat în împărăția Tatălui Meu, care este cu voi, fiilor care-Mi sunteți Ierusalim viu, zidit de Mine din fii vii.

O, ce fel de casă să-Mi zidească Mie omul? Oare, n-am făcut Eu cerul și pământul casă a Mea, tron și așternut al Meu? Eu sunt Cel ce zidesc. Mâinile Mele au pus temelia ta, Ierusalime al slavei Mele, și tot mâinile Mele îl vor termina până la slăvirea în el a Celui ce vine văzut, că vin cu norii, Ierusalime, și Mă voi lăsa văzut în venirea Mea la tine și toate noroadele vor umbla întru strălucirea Mea și a ta, cetatea Mea de fii, cetate a iubirii Mele, templul Meu cel viu din România. Eu vin cu sfinții în tine și serbez serbare de sfinți, și te mângâi, Ierusalime, mângâierea Mea. Ne mângâiem unul pe altul, fiule. Duhul mângâierii este duhul care ne învăluiește într-un singur trup, Mire din cer și mireasă de pe pământ, căci scris este: *«Cei doi vor fi un singur trup»*.

Când M-am născut de la Duhul Sfânt și din Fecioară Prunc, la opt zile am fost tăiat împrejur ca să am pe trupul Meu semnul lui Israel și ca să pot lucra peste Israel ca unul ridicat din mijlocul lui. Israel era tăiat împrejur în trup, dar era netăiat împrejur la inimă și la urechi și n-a primit sosirea Celui Drept. M-am făcut Om din om, și M-am tăiat împrejur a opta zi ca să-i răscumpăr pe cei netăiați împrejur la inimă și la urechi, care pururea au stat și stau împotriva

Duhului Sfânt, și iată, tăierea împrejur nu este nimic, n-are nici o putere decât să-L răstignească pe Dumnezeu. M-am tăiat împrejur, ca atunci când era să Mă arăt Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat să se știe că am venit din cer și că M-am făcut Om, iar tăierea Mea împrejur a dovedit firea Mea omenească alături de firea dumnezeiască. Dar pe cel necredincios, pe cel tare la cerbice nici un adevăr nu-l biruiește, și fapta legii îl învăluiește ca într-o orbire, și nu este credință pe pământ.

Binecuvântată să fie credința ta, Israele român, că la credința ta Mă fac cuvânt și vin cu norii, și tu Mă faci carte pe pământ, și hrănești noroadele cu pâine din cer, fiule împărțitor.

Vin cu sfinții, Ierusalime, vin mereu cu sfinții, și serbez sobor de sfinți în tine cu arhiereul Vasile, stâlp de foc și aripă de heruvim, pe care Eu am șezut pe pământ, că am venit la el pe pământ cu cei doisprezece apostoli ai Mei și M-am arătat lui și l-am învățat lauda jertfei Mele cea fără de sânge, căci Eu sunt Cel ce le fac pe toate, până și jertfa de laudă pe care Mi-o aduce cel credincios. M-am dovedit mare în lucrarea arhiereului Meu și am lăsat bisericii lucrarea Mea cu el, jertfa de laudă cea pentru Mine și pentru pomenirea Mea întru cei credincioși, împărăția Mea cu ei. Arhiereul Meu Vasile te binecuvintează, Israele, prin fiii grădinii Mele te binecuvintează. Amin.

– O, grădiniță a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, Care Se face cuvânt în mijlocul tău, Dumnezeu Cuvânt! Pace ție, grădiniță binecuvântată de Sfânta și Cea de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțită Treime! Pace ție și Duh Sfânt ție, ca să ai și să dai și să botezi mulțimi nenumărate în apa cuvântului Duhului Sfânt, râu de apă vie, care curge din Dumnezeu Cuvântul. Las peste fiii tăi binecuvântare arhierească, micuță grădiniță cu taină mare în tine, taină așteptată de toți sfinții, de toți îngerii oastei cerești. Eu sunt arhiereul din arhiereu, și la ungerea ta m-a luat Domnul cu El din cer și m-a adus în tine pentru ungerea ta de la El și de la arhiereii Lui. S-a coborât Domnul cu taina Lui în tine, grădiniță cu taină în ea, cu Domnul Cel tainic în tine trup și cuvânt. Îți dau Duh Sfânt, că eu am de la Domnul. Amin.

Eram cărturar învățat pe pământ. Învătasem toată știința pământescă, dar Duhul Sfânt dădea să mă nască din cer prin botez, și eu m-am lăsat cuprins în albia Lui și m-am unit cu Hristos, Învățătorul celor învățați de El, și m-am dus la Iordan și am intrat în apa lui precum Hristos a intrat pentru botezul de la Ioan, și a coborât deasupra mea fulger din cer, și din fulger a ieșit Duhul Sfânt în chip de porumbel și a intrat în apa Iordanului și a tulburat-o, și în apa botezată de Duhul Sfânt m-am botezat eu în Hristos și m-am îmbrăcat în Hristos și m-am făcut un trup cu El.

Îți dau Duh Sfânt, poporule Ierusalime, că eu am de la Domnul. Îți dau din Domnul, îți dau prin fiii cei unși cu ungere arhierească din cer, taină mare între cer și pământ. Dar cei tari la cerbice rămân tari și nu se lasă botezați în râul apei vie, care curge cuvânt din Dumnezeu. Să cânti, Ierusalime, jertfă de laudă Celui ce este și vine, Celui ce vine la tine cu sfinții, și Care este Întâiul între zecile de mii de sfinți, precum scrie în Scripturi cântare de laudă Celui Sfânt și Drept, Mirelui din cer, Care vine pe pământ la tine, mireasă a Lui, Ierusalime mireasă. Cu toți arhiereii cerului rostesc binecuvântare arhierească peste tine, grădiniță a Celui tainic, și nimeni pe tine nu te poate blestema, nimeni nu poate împotriva ungerii tale, că ești binecuvântată, și ești. Amin.

– O, copile Ierusalime, Eu, Domnul, Mă bucur cu sfinții în tine. Cântă, Ierusalime, cântă-ți cântarea ta de nuntă de veac nou. Cântă! O, vie cu vin bun, cântă!

Am în tine cămară de nuntă, țară Românie, nuntașă a nunții Mele cu mireasa Mea luată din tine, țară crăiasă, țară mireasă! O, vie cu vin bun, cântă! Darul Duhului Sfânt este pe masă de nuntă de veac nou în mijlocul tău, țara Mea mireasă. Eu sunt Cuvântul Care te naște, Care Și-a născut în tine mireasă, și, din nunta Mea cu mireasa Mea tu te vei naște și vei fi a Mea, țara Mea, venirea Mea, iubita Mea! Amin, amin, amin.

01/14-01-1997